בית שמאי פרק רביעי זבחים לז.

מסורת הש"ס

מנין. שכל ה) הדמים של כל הקרבנות שטעונים מתן דם ליסוד אם נשאר מן הדם בכלי לאחר שזרק שתי מתנותיו שלריך לשופכו ליסוד ואע"פ שלא נאמר שפיכת שיריים אלא בחטאת: **והנשאר כדם** וגו'. בחטאת העוף כתיב והנשאר ימלה הוה ליה למכתב: **ומה תלמוד לומר כדם כו' אלא על הניתנין מתן מרבע.** היינו חטאת שטעונה מרבע מתנות על מרבע קרנות ובחטאת כתיבי שיריים לשפיכה: **לימד על כל הדמים.** שנאמר כהן כלוס לאחר עיקר זריקתן שיספך הנשאר ליסוד: **מנין לניתנין בזריקה.** כל הדמים שכתב כהן זריקה כגון עולה ושלמים ואשם דכתיב בהו חזרק וכבור דכתיב ביה ואת דמם תזרוק (במדבר יח) וכל זריקה מרחוק משמע שזורק מן הכלי למזבח למרחוק ו): **שפיכה.** עומד אצל היסוד ושופך: **ודם זבחיך ישפך.** כל זבחים נמשמע: **כירך ברכת הפסח פטר את שלו וכו'.** ז) מגיגת מרבעה עשר שנאה עם הפסח כשהמכורה מרובה ושניו במוסאפתא דפסחים ט) על הפסח הוא אומר כריך אשר קדשנו במצותיו וצונו לאכול הפסח ועל הזבח הוא אומר אשר קדשנו במצותיו וצונו לאכול את הזבח ואם כירך על הפסח פטר את הזבח: ח) **על הזבח לא פטר את הפסח.** וקס"ד ובפסחים נמי הכי מפרש דקסבר רבי ישמעאל זריקה בכלל שפיכה כדאמר לעיל מנין לניתנין בזריקה הניתנין ח) בשפיכה יצא הלכך מתן דם שלמים שכתב בה זריקה בכלל מתן דם פסח שכתב בה שפיכה כדאמרינן לקמן וכי כירך על הפסח פטר את הזבח שהזבח בכלל פסח אבל כירך על הזבח לא פטר את הפסח שלא מצינו לניתנין בשפיכה שכשרין בזריקה הלכך אין פסח בכלל שלמים: **ר' עקיבא אומר אין זו פוטרת אם זו.** דלית ליה לניתנין בזריקה שנתנו בשפיכה יצא דהא דפסח בשפיכה מודם זבחיך ישפך נפקא לן לקמן ותרתי לא דרשת מיניה ולקמן פריך לרבי ישמעאל היכי דרשת ולהכי ותנא דברייתא קמייתא סבר לה כרבי עקיבא בכלל שפיכה אבל בפסח בשפיכה לא כשרין לא מיירת ליה קרא דמיבעיא ליה לכל הניתנין במזבח המיוחס שנתנו במתנה אחת כיצד והכי אמרינן בשמעתין: **סבר לה כרבי יוסי הגלילי.** דאמר פסח בזריקה ופקא ליה (ט) מוחלת דמס ח) דלא כתיב דמו דליקו אבכור לחודיה: **ור' ישמעאל האי קרא.** דודם זבחיך ישפך: **מפיק ליה לבכי ולבכי.** בתמיה דרש ליה לניתנין בזריקה שנתנו בשפיכה דעל כרחך כר"ע לא אתיא דאם כן אמאי אין פסח פוטר את הזבח הואיל ושלמים בכלל פסח ואי נמי פטירא ליה לר' עקיבא פסח בזריקה כר' יוסי הגלילי כל שכן דשייסה פוטרין זה את זה, וקדרים להו ט) תו ליפסח דבשפיכה: **תרי מגאי אליבא דר' ישמעאל.** דמאן דליף ליה לפסח בשפיכה לית ליה פסח פוטר את הזבח ולא פליג רבי ישמעאל אדר' עקיבא בהאי מיון ו) דפסח בשפיכה מהאי קרא ליף מו לית לן למיליף מינה ניתנין בזריקה כשרים בשפיכה ומאן דאית ליה פלוגתא לית ליה פסח בשפיכה אלא בזריקה כשלמים ומיהו פסח עיקר וזבח טפל לו הלכך אין זבח פוטרו לפסח אבל פסח פוטר את הזבח ובפסחים ירושלמי ט) האי טעמא דמפיק מתן פסח מדם זבחיך ישפך והאי לשון רבים דדמם וחלבם כוליה בבכור מוקי לה ובסוד יא) וכשב ועז הוא דנקט לשון רבים והאי יב) נמי דקאי לשון רבים דבשרם יהיה לך דסמיך ליה אבכור שור ובכור כשב ובכור עז: **אלא לרבי יוסי הגלילי.** דאית ליה בכור יג) לשון יחיד וקרא דנקט לשון רבים משום מעשר ופסח נקט לה ומעשר ופסח פטיעא לן שאינה מתנה לכהן אלא בעלים אכלי ליה: **מאי וכשרם.** דקא"ל לחמנא להלהכין: ומשני **אחד מה אם ואחד כעל מום.** כלומר לעולם לשון רבים דנקט קרא קמא אלא אמינא יד) דבכורות קאי דכולן בלשון חד בכור מפיק להו ודמם וחלבם לרבות מעשר ופסח ולשון רבים דבשרם אבכור קאי ולא אחלשת מיני בכור דקרא דחיטת דחלבם ודמם נמי עלייהו קאי אלא אבכור אחד מינא נמי שייך למימר ובשרם אתם ובעל מום:

לימד

מתן מזבח עבדמים וכיון דלא מפרש קרא אחר מתן מזבח ישפה ס"מ מתן מזבח ישפה דתפסת מזבח תפסת. ובתמיה ניחא דבברייתא דלעיל אית ליה כר"ע דלא אתיא ר"ל לא אתיא כר"ע אבל לר"ע אתיא ר"ל לא אתיא כר"ע אבל לר"ע אתיא ר"ל לא אתיא כר"ע אבל לר"ע